அனுமதிப்பத்திரமுறை (பாஸ்) ஏன் அமுல்நடாத்தப்படுகிறது?

சுமார் நான்கு மாதக்கருக்கு முன்னர், சங்குப்பிட்டியில் நீண்டிருக்க மக்கள் வெள்ளத்தில் ஒருவராக நடுத்தரவயது மதிக்கத்தக்க ஒருவரும் நின்றார். இடைமிடையே இருமிக்கொண்டு குளிரில் நடுங்கியபடி நின்ற அந்த நோயாளிமனிதரைப் பார்க்கவே பரிதாபமாக இருந்தது.

மருத்துவ சிகிச்சைக்காக கொழும்பு செல்லும் அந்த நோயாளி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தால் மருத்துவ வசதியின்றிச் சிலநாட்களில் இறந்து போய் விடலாம்.

வழியிலும், வள்ளத்தில் ஏறும்போதும், இறங்கும் போதும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு நின்ற இளைஞர்கள் அந்நோயாளிக்கு அனுதாபத்துடன் உதவிசெய்தனர்.

தாண்டிக்குளம் காவலரணையும் கடந்து வவுனியா நகருக்குள் அவர் செல்கின்றார்.

இதுவரை நிமிர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் தலை குனிந்து நடந்தனர். ஆனால் அந்த நோயாளி நிமிர்ந்து நெஞ்சை நிமிர்த்தி நடந்தார். அவரின் நோயாளித் தோற்றம் மறைந்தது.

நகரத்துக் கடையொன்றில் வைத்துத் தேசவிரோதக்குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவனைச் சந்தித்தவுடன் அவர் கையோடு கொண்டு சென்ற மருந்துப் போத்தலை எடுக்கின்றார். அதற்குள் சுருட்டி வைத்தபடி வரைபடம் ஒன்று இருந்தது. இருவரும் சிரித்தமுகத்துடன் சிங்களப் படை முகாமிற்குள் நுழைந்தனர்.

இரண்டு நாட்களின் பின், தமிழீழப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளிவந்தன "விமானங்கள் மூன்று இடங்களில் அதிரடிக்குண்டு வீச்சு" "இரண்டு புலிகளும் பத்துப் பொதுமக்களும் பலி"

இது கற்பனையில் வடிக்கப்பட்ட கதையல்ல. இப்படிப்பல நிகழ்ச்சிகள் இந்த மண்ணில் தொடர்ந்தும் நிகழ்கின்றன.

இந்தத் துரோகங்கள் எப்படி நிகழ்கின்றன?

இவற்றைத் தடுக்க வழியில்லையா? என்ற கேள்விக்கு விடைகாணும்போது அனுமதிப்பத்திரத்தின் தேவையும் — அவசியமும் உணரப்படுமுடியும்.

இன்று வடதமிழீழம் எமது நிருவாகத்திற்குள் இருக்கின்றது. இங்கே சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த உளவாளி ஒருவன் எமது தெருக்களில் நடமாடித் தகவல்களைச் சேர்க்க முடியாது ஆகவே எமது இனத்தைச்சேர்ந்ததுரோகி ஒருவரிடமிருந்துதான் எதிரிக்கு தகவல்கள் செல்கின்றன.

எமது நிர்வாகப் பகுதிகளிலிருந்தபடி துரோகி ஒருவன் வோக்கி — டோக்கி போன்ற தொலைத் தொடர்புக் கருவிகளுக்கூடாக எதிரிக்குத் தகவல்களை வழங்கமுடியாது.

அதேசமயம் இந்தப்பகுதிகளில் இருக்கும் இராணுவமுகாம்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று கொடுக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் அந்த முகாம்கள் எமது முற்றுகைக்குள்ளேயே இருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் உளவாளிகளின் தகவல்கள் வவுனியாவிற்கான பிரயாணப்பாதை மூடாகத்தான் பரிமாறப்படுகின்றன.

வடதமிழீழத்தை விட்டு அப்பாற் செல்லவிரும்பும் ஒருவன் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறிக் கொண்டுதான் செல்கின்றான் அவ்விதமே உளவாளியும் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறிக்கொண்டுதான் செல்கின்றான். இவன்தன்னை உளவாளி என பிரகடனப்படுத்தமாட்டான்.

அப்படியாயின் உளவாளிகளையும், சந்தேகத்துக்கு இடமானவர்களையும் எவ்விதம் நாம் அடையாளம் காண்பது?

அனுமதிப் பத்திரமுறை இதற்கு உதவும்.

அனுமதிப்பத்திர முறையானது உலகில் புதியதென்றல்ல. இது வெவ்வேறு பெயர்களில் உலகநாடுகள் அனைத்திலுமுண்டு. தனது நாட்டிற்குள் வருவோர் — போவோர் தொடர்பாக ஒரு கட்டுப்பாட்டையும் கண்காணிப்பையும் வைத்திருக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு அரசினதும் கடமையாகும் அனுமதிப்பத்திர நடைமுறையூடாக இவைகள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழீழத்தைப் பொறுத்தவரையில் உளவாளிகளும், நாசகாரசக்திகளும் நச்சுக்காய்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களைக்கண்காணிக்கவும், அத்துடன் போதைப்பொருள் வருகையையும், குற்றவாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்பியோடிவிடாதபடியும் அனுமதிப்பத்திரமுறை தடுத்து வைத்திருக்கின்றது.

அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெறுவதற்குச் சில ஒழுங்குமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஒழுங்குமுறைகள் துரோகங்கள் நடப்பதைத் தடுப்பதுடன் ஒரு உளவாளி உருவாவதற்குரிய சூழலையும் இல்லாமல் செய்கின்றது.

அகரவடி தமிழீழத்தை விட்டு அப்பால் செல்லவிரும்பும் ஒருவர் முதலில் தன்னைக் கிராமசேவகத்திலில் அடையாளம் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும். கிராமசேவகியாக அமைக்கப்பட்ட சிற்றூழியைத் தலைவர்களது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நற்சான்றிதழ் கடிதத்துடன் பிரதேசப்பொறுப்பாளரை அணுகித் தமது விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அங்கே அந்த விண்ணப்பம் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டபின்னர் மாவட்டச் செயலகத்தின் அனுமதியுடன் உரியவரிடம் அனுமதிப்பத்திரம் கையளிக்கப்படும்.

இந்த அனுமதிப்பத்திர முறைக்கூடாகப் பல உளவாளிகளையும், தப்பியோட முயன்ற சில குற்றவாளிகளையும், சமூகச்சீர்கேடுகளில் ஈடுபட்டுவந்த சில நபர்களையும் கைதுசெய்துள்ளோம்.

இதில் மிக அண்மையில் கைதுசெய்யப்பட்ட முக்கியமான ஒருவரது விபரத்தைப் பார்ப்போம்.

மணியந்தோட்டம் 2-ம் குறுக்குத் தெருவைச் சேர்ந்த சிறீகணேசபுனிதன் என்ற 31 வயதுடைய நபர் 1983 ம் ஆண்டிலிருந்து புளொட் குழுவுடன் இயங்கி வந்திருக்கின்றார்.

தேச விரோதச் செயல்களுக்காக 1986ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் புளொட் தடை செய்யப்பட்ட பின்னர் இவர் உடுவிலில் ஒரு மணிக்கூட்டுக் கடையை வைத்திருந்தார். ஆனால் அங்கே இருந்தபடி தமிழீழத்திற்கு வெளியே இருந்த புளொட்டினருக்கு தகவல்களைக் கொடுக்கும் ஒரு உளவாளியாகவே இவர் வேலைசெய்து வந்தார்.

இந்திய இராணுவம் தமிழீழத்தை ஆக்கிரமித்த பின்னர் இந்தியப்படைகளுடன்சேர்ந்து தேசபக்தர்களை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் "புளொட்சிறி" என அழைக்கப்படும் இவர் ஈடுபட்டு வந்தார். அத்தக் காலப் பொழுதில் புளொட்டின் யாழ் மாவட்ட உதவிப் பொறுப்பாளராக இருந்துள்ளார். கொள்ளை, அட்டகாசத்தல் உட்பட பல சமூகவிரோதச் செயல்களுக்கும் இவர் தலைமைதாங்கியுள்ளார்.

முக்கியமாக உரும்பிராயைச் சேர்ந்த பாக்கியம் அக்கா (நடராஜா பாக்கியம்) எனப்படும் தேசபக்தர் 01-06-1988 அன்று இவனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருந்தார்.

தமிழீழத்தை விட்டு இந்திய இராணுவம் வெளியேறியபோது இவனும் கொழும்புக்குத் தப்பியோடியிருந்தான். பின்னர் மீண்டும் தன்னை உருமாற்றிக்கொண்டு நிருட்டுத்தனமாக வடதமிழீழத்துக்குள் புகுந்து கொண்டான.

இங்கிருந்தபடி சிங்களப் படைகளுடன் இருக்கும் புளொட் குழுவுக்கு இரகசியமாக தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு சில நாசவேலைகளுக்குத் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தான் இவனது தகவல்களின் பேரில் சில இடங்கள் விமானக் குண்டுவீச்சுக்கு இலக்காகியது.

இந்த நிலையில் மீண்டும் கொழும்பு சென்று தனதுதலைமைகளை நேரடியாகச் சந்தித்து சந்தோசனை நடாத்துவதற்காக போலிப்பெயரில் அனுமதிப்பத்திரத்துக்கு விண்ணப்பித்திருந்தார்.

இந்த விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்பட்டபோது சந்தேகம் கொண்ட நாம் புலனாய்வுகளில் ஈடுபட்டபோது சம்பந்தப்பட்ட நபர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடித்தோம்.

இதேபோன்று பல உளவாளிகள் அனுமதிப்பத்திர முறை என்ற வடிகட்டியூடாக வடித்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

அப்படியாயின் எதற்காக அனுமதிப்பத்திரம் பெறுவதற்கு முன் மண்மீட்பு நிதி செலுத்தப்படவேண்டும் எனக் கேட்கப்படுகின்றது?

மண்மீட்புநிதி செலுத்தப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே அனுமதிப்பத்திரம் கிடைக்கும் என்பது தவறானது. மண்மீட்பு நிதியை வழங்க உண்மையாகவே வசதியில்லாதவர்கள் வெளியே செல்வதற்கு உரிய தகுந்த காரணங்கள் காட்டப்பட்டால் அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது மக்கள் போராட்டம். மக்களுக்கான போராட்டம். மண்மீட்புநிதி எனபது எமது போராட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்டும் ஒரு வழிமுறை. இந்த நிதியைத் தமிழீழ மக்கள் தான் வழங்கவேண்டும். அன்னியர்கள் அதை வழங்குவார்கள் என எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அவ்விதம் எதிர்பார்ப்பது, தேசாபிமானம் அற்ற, இனவுணர்வுமற்ற ஒரு இழிசெயல்.

இன்று, தேசாபிமானமிக்க மக்கள், எது நடந்தாலும் இந்தத் தேசத்திலேயே இருக்கப் போகின்றவர்கள். மண்மீட்பு நிதியைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் பலர் தங்களை வருத்தியும், தங்களுடைய தேவையைச் சுருக்கியும் தேசாபிமான உணர்வோடு அதை வழங்குகின்றனர்.

இதேசமயம் மண்ணைவிட்டோடும் மனநிலையில் இருப்பவர்களும், சுயநலமிகளும், பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டி மண்மீட்புநிதி செலுத்துவதைத் தட்டிக்கழித்துவருகின்றனர். இவர்கள் வசதியின்மையைத்தான்காரணம் காட்டுகின்றனர்.

ஆனால் இவர்கள் அனுமதிப்பத்திரம் பெறமுனைவது வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கும், கொழும்பில் நீண்டகாலம் தங்கியிருந்து சுகபோக வாழ்வு வாழ்வதற்காகவுமே.

இத்தகையவர்களிடம் மண்மீட்புநிதியைச் செலுத்திவிட்டு அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெறுங்கள் என்று கேட்பதில் தப்பில்லைத்தானே.

இவ்விதமாகத் தமிழீழதேசத்தின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு அனுமதிப்பத்திர முறையை அமுல்படுத்துகின்றோம்.